

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg glemte sidst, jeg havde Ordet at tage Undringsforslaget under Nr. 124 tilbage, idet jeg kan slutte mig til Udvalgets Undringsforslag under Nr. 125.

Formanden (Berg): Undringsforslaget under Nr. 124 er taget tilbage. Optages det af Rogen? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Hvad denne Kunstskole angaar, ser jeg ikke rettere — og jeg kan jo umulig dømme efter andet Syn end det, jeg selv kan danne mig, jeg kan jo umulig dømme efter det Syn, den ærede Ordfører har — end at der er en Væsenforskiel imellem Udtrykket: „unge vordende Kunstnere“, thi det betyder unge Elever, Børn eller maaste halvvoagne Væsenner, der endnu ikke ere begyndte at blive Kunstnere, men skulle blive det, og Udtrykket: „ynge Kunstnere“, der derimod betyder Folk, der allerede have faaet en kunstnerisk Uddannelse, selv om de ikke have fuldendt denne. Smidlertid har jeg aldrig haft den Tanke — men jeg skal indrømme, at maaste nogle Uttringer i Anmærkningerne til Finansloven kunde tyde derpaa — at ville forlange, at den frie Kunstskole skulde indskrænktes til, hvad den var, inden den fik den forøgede Bevilling. Derimod har jeg ganske vist haft den Tanke og fastholder den, at den bør indskrænktes til ikke at være nogen Elevskole. — Jeg glemte, da jeg havde Ordet første Gang, at omtale et enkelt lille Punkt. Ved 2den Behandling af Finansloven var der stillet et Forslag om at nægte Pensjonsberettigelse af 1000 Kr. til to ekstraordinære Docenter ved Universitetet, 500 Kr. til hver, og jeg udtalte i den Anledning, begrundet paa en Feiltagelse fra min Side, idet jeg troede, at det ærede Udvalg havde nedjat Summen med de 1000 Kr., og først bagefter opdagede, at det ikke var Tilfældet, at jeg inden 3die Behandling vilde søge en Konference med det ærede Udvalg, om det ikke vilde være villigt til at bevilge disse 1000 Kr. som Honorarer, uden at de vedkommende Docenter fik Pensjonsberettigelse af dem. Jeg har ikke haft nogen Grund til at søge en saadan Konference med det ærede Udvalg, da jeg har set, at man ikke har nedjat Summen. Spørgsmaalet bliver da det, hvorvidt jeg har Ret til at anvende de 1000 Kr., som jo staa til Raadighed paa denne Konto, paa den Maade, som jeg da antydede, eftersom en

saadan Anvendelse, saaledes som jeg oplyste ved 2den Behandling, tidligere er slet, men ganske vist i atten hundrede og nogle og treds, altsaa før den almindelige Lov af 1870 om Embedsmænds Lønninger. Smidlertid ser jeg ikke — i alt Fald er det det Resultat, jeg foreløbig er kommen til ved at undersøge Sagen — at de Summer, der bevilges paa Konto 7. a. under Universitetets Budget, kunne henregnes til de Medhjælpssummer, som der er lagt et særligt Baand paa ved Loven af 1870. Jeg tror det ikke, jeg tror, at efter Udtrykkene i Loven af 1870 er det en ganske anden Slags Medhjælpssummer, man har havt for Die, og jeg antager derfor, at Regjeringen endnu har Bemhidigelse til at anvende disse Summer som Honorarer selv til pensionsberettigede Docenter, som den ganske vist havde, inden denne Lov udkom. Jeg vil udtale dette, fordi jeg har sat Sagen i Bevægelse og vil have den undersøgt for at komme til et bestemt Resultat, hvilken min Berettigelse er paa dette Punkt, men jeg tror, som sagt, at min Berettigelse er, som jeg her har udtalt.

Ordføreren (Holstein): Jeg vil blot med Hensyn til den sidste Bemærkning af den høitærede Minister udtale, at denne Sag skal blive overveiet ad Aare, thi i Aar ligger der intet Forslag for. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Der behøves intet Forslag.) Ja, men i ethvert Tilfælde vil jeg ikke kunne give den høitærede Minister noget andet Svar i Dag, end at han ikke vil kunne handle anderledes i den Sag, end Lovens bindende Bestemmelser tillade. Jeg vil i ethvert Tilfælde reservere Thingets Ret imod den høitærede Minister i saa Henseende, for at det kan være aldeles tydeligt, at den høitærede Minister, hvis han handler imod dem, gjør det imod vor alt herved nedlagte Protest. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skolen skal jeg gjøre opmærksom paa, at Andragendet i Henseende til det omtvistede Punkt lyder saaledes. Jeg ønsker dog at læse det op her med det Samme, for at det kan blive konstateret at den høitærede Minister i denne Sag har Uret. Efter at vedkommende Kunstnere have udviklet, hvad de ville gjøre for Udvidelsen af deres Skole saabel til Yngre som tilældre til at tegne efter nogen Model, føies der til, at det er deres Tanke „ved at udvide Skolens Virksomhed i denne Retning at danne Grundlaget for Samarbejde mellemældre og Yngre ogsaa paa dette Omraade. Naar Skolen saaledes havde større og bedre Lokaler til sin Raadighed, vilde den desuden